

İmam Malik ile Talebesi İmamı Şafii Hazretlerinin İbretlik İhtilafı.

RIZKIMIZ EMEĞİMİZİN KARŞILIĞI MI YOKSA TEVEKKÜLÜMÜZÜN MÜKAFATI MI?

İmamı Malik Hazretleri İmam Şafii Hazretlerinin hocasıdır. (Allah her iki imamımızdan da Razi olsun...)

İmamı Malik hazretleri, aralarında İmamı Şafii hazretlerinin de olduğu talebelerine, rızık sebeplerini izah ederken, rızık çalışma ve emeğimiz karşılığı değil, tevekkülümüzün mükafatı olarak Allah'ın bir lütfu olduğunu söyler. İmamı Şafii hazretleri hocasından farklı düşündüğü halde derste bunu ispat etme imkanı olmaz. Herkes kendi görüşünde isabet ettiği kanaatini muhafaza eder. Dersten çıkıp yolda yürürken İmamı Şafii hazretleri elinde ağır bir file ile yürüyen yaşlı bir adam görür; elindeki fileyi alıp yaşlı kişinin evine kadar götürür. Yaşlı adam genç talebenin kendisine yaptığı bu iyiliğe karşılık evinde bulunan kaliteli hurmalardan kendisine üç hurma ikram eder. İmam Şafii hazretleri aradığı müşahhas delili bulmanın keyfi ile hocası İmamı Malik hazretlerinin yanına koşar.

Muhterem Hocam diyerek söze başlar; yaptığı ve yaşadığını anlatır. Peşinden de: **“eğer ben bu yaşlı adamın yükünü taşımasaydım yaşlı amcanın bana ikram ettiği bu üç hurma bana ulaşır mıydı?”** diye sorar.

İmam Malik Hazretleri, İmamı Şafii hazretlerinin önüne koyduğu hurmaları alıp yer. İmamı Şafiye dönerek: **“Sen, hiç bir emek sarf etmediğim halde, benim rızık için koşturmuşsun”** diyerek gülümser.

İmam Şafii hazretleri şaşkınlık içerisinde susmak zorunda kalır.

Şimdi durup dururken bu olayı neden anlattınız diyenler olacağını biliyorum. Onu da anlatayım.

Kudüs-i Şerif Turlarımız sebebi ile sık sık Kudüs'e giderim. Bunu bilenler, bazen nakit bazen de aynî eşyaları bana emanet verir; emanetini en güzel ve isabetli şekilde hedefine ulaştırmaya gayret ederim. Covid19 salgını(!) sebebiyle uzun müddet Kudüs-i Şerife gidemediğimiz için emanetler birikmişti. Hepsini hazırlayıp grupla yola çıkmadan önce, **gelinim de, çok az giydiği iki mantosunu güzelce paketleyip hanıma teslim etti.**

Emanetleri kime teslim edeceğimi planlamış ve Kudüs seyahatimizi gerçekleştirerek emanetleri de planladığım yerlere teslim etmişim.

Aradan yıllar geçti. Aksa Tufanı operasyonunu gerçekleştiren Gazze'nin yiğit mücahidleri yanında, mütevekkil ve imanlı halkı, dik duruşları ile gönlümüzü fethetmiş olduğu için, emanetleri gönderme ibresini Gazze'ye döndürdük. İhtiyaca göre, elimizden geleni yapma gayretini sürdürürken, Türk Hükümetinin Gazze'den tahliye ettikleri arasında Türk asıllı olup uzun yıllar önce Gazze'ye yerleşmiş bir babanın kızı olma sebebiyle Türk vatandaşlığı olan kızının, iki çocuğu ile beraber, İstanbul'a gelmiş olduğunu, arkadaşımız olan beyinin ağabeyinden öğrendim. (Gazze'li kızımızın beyinin kendisi ile beraber İstanbul'a gelme hikayesi, ayrıca anlatmaya değer olsa da, onu yazının sonuna bırakarak, konunun esasını bitireyim.)

Türk vatandaşı olsada Gazze'de doğmuş büyümüş, Türkçe bilmeyen kızımızın eşi ve iki çocuğunu devlet şu anda otelde misafir ediyor. Finans kurumlarında hesap açtırmak istemişler; ikametlerinin otel olması, sabit ev adreslerinin bulunmaması sebebi ile hesap açtıramamışlar. Marmara ilahiyatta doktora yapmış, İstanbul'da ikamet edip Filistin Vakfı ile irtibatlı ağabeyleri Muhammed Ömer kardeşimiz beni arayıp yardımcı olmamı istedi. Yardımcı olup Küveyt Türk Fatih şb.de ancak kızımıza hesap açtırabildik. Gazze'li eşine,

otelde ikamet etmesi, ağabeyinin evinde misafir ikametgah almasına muhtarlığın itiraz etmesi sebebi ile, hesap açtıramadık.

Bu koşturmaca sonrası beni ziyaret edip tanışmak istemişler. Evin konumunu yolladım. Gazzeli misafir aile iki erkek çocuğu ile beraber, İstanbul'da ikamet eden ağabeyleri ile, yoğun trafiğin çilesini tadarak, 21 Aralık 2023 Akşamı evimize geldiler. Soğuk İstanbul'un şartlarına aşına olmayan Kızımızın üzerinde ince bir manto olduğunu görünce üzüldüm fakat, Kudüs-i Şerife götürmeyi unuttuğumuz iki yeni mantoyu, İstanbul'da evimize unutarak bıraktığımızı, Kudüs'e götüremediğimizi hanım bana söylememiştii; bu vesile ile öğrendim. Bu iki manto bizim planladığımız yere verilmemiş, Gazze'den gelen ve Türk vatandaşlığı olan kızımıza nasip olmuştu. Kime niyet kime kismet derler ya işte olan tam da buydu.

İmamı Malik'in (ra) rızık konusundaki görüşünü yazmama vesile olan bu olayın benzerini bir kaç defa yaşamış olsamda yazmak şimdi nasip oldu.

Gelelim Türk vatandaşı kızımızın genç eşinin, yani damadımızın, Gazze'den çıkış hikayesine:

Türk hükümetinin Gazze'deki Türkleri planlı tahliyesini öğrenen kızımız, iki küçük erkek çocuğu ile beraber Türk makamlarına müracaat etmişlerdi. Genç eşinin Türk vatandaşlığı olmadığı gibi pasaportu da yoktu. Gazze'deki evleri bir kaç gün önce yerle bir edilmiş, göçebe gibi devamlı yer değiştirip durarak yaşıyorlardı. Çocuklarının can güvenliği için çarpınırken açılan bu kapıdan hiç olmazsa onlar istifade etmesini istiyordu. Mısır hududundaki Refah sınır kapısına gidip çocuklarını uğurlamak için saatlerce beklemişlerdi. Nihayet sıra kendilerine gelince Mısır tarafına geçmek üzere kontroller bitmiş; üzgün bir şekilde çocukları ile görüşüp vedalaşarak bir kenarda oturmuş, başını iki eli arasına koyarak hüznü bir düşünceye dalıp gitmişti. Çocukları Mısır tarafına geçip Türk yetkililerle buluşmuş güvenli ellere teslim olmuştu. Artık huduttan ayrılıp geri dönme vakti gelmiş; hüznü de iyice artmıştı.

Mısırlı subayın dikkatini çekmiş bu hüznü genç. Yanına yaklaşp neden hüznü olduğunu sormuş. Durumu öğrenince, sen de çocuklarınla gitmek ister misin diye sormuş; umutsuz bir tavırla başını eğmiş. Mısırlı subay elinden tutup ayağa kaldırarak hadi koş; çocuklarına yetiş deyince inanmamış ama subayın ciddi olduğunu görüp anlayınca bir solukta karşı tarafa geçivermiş. Çocukları ile beraber yaşadıkları şaşkınlığı atlatamadan kendilerini İstanbul'a bulmuşlar. Artık İstanbul'da Gazze'li bir damadımız var. Bir taraftan çocukları ile beraber olma mutluluğunu yaşarken diğer taraftan Gazze'den ayrılmış olmanın hüznünü yaşıyor.

Beş altı yaşlarında olan büyük oğlu bizim eve girerken ağladığını görünce, Arapça olarak "Gazzeli ağlar mı?" diye sordum; hemen sustu ve ağlamıyorum dedi; şaşırdım.

Sizi bilmem ama ben bir Gazzeli mücahidi misafir etmenin hazzını yaşadım. Darısı arzu edenlerin başına. Selam olsun bütün Gazze halkına; selam olsun Al Kassam Tugayları Mücahidlerine, selam olsun bütün Hamas mensuplarına. Selam olsun onlara her türlü desteği sağlama gayretinde olanlara ..

22/12/2023 Üsküdar

Ahmet Ziya İbrahimoglu

(.....)

(قال الإمام مالك لتلميذه الإمام الشافعي):

و أنت سقت إلي رزقي دونما تعب مني 🙏

<https://amrkhaled.net/Story/1039120>